

2016 01 18

Šiuo „Saulės“ gimtadienis 30 klaseišių metinės

Mažo kūrinio užduotis
teksto

Kodėl moralines atvausos reikalingiausios
siuolaikišiam žmogui? (Kodel?)
(Rečitės K. Donelaičiū)

Pavargau. Taip savo būseng apibūdina žmogus,
atidūrys gyvenimo kryptę. Siuolaikišiam, gretai
judančiam pasaulių individus palysta ieškodamas
dvasties ramybės. Tačiau dėnuoje veja dieną iš
vidinių suskulnai pasiminta. Ne retai moralinius
ramščius tampa nany žemė bei harmonija su d
gaunta. Nekurkamos jaučiamos, kova yra gautos
goda, ludz narsas ji teikia siltai. XX-XXI amžiaus
opinija problema - emulzacija. Atiduprinos nuo
giuntorių žemos, svetimą kultūrą, tačiau tampa
nasta. Sutinkes žmogus, stovintis ant dienos' kelio,
naujų egižti, bet neranda savo drogos. Tokia
atveju grįžtame pie moralės, ieškome jųq at-
sprendti. Taigi kokių moralinės atvausos
padauda kritinėse situacijose?

Šintuosiuose nurodo žmogus narsa vienos
namyje. Namai yra stiprybės saltinis, visy nauji
kelę padidia iš pakalza. Savo būste siuolaiki-
šiuosiu žmogui nera prasmės aprūpti netv,
čia jau nėra negresia. Parvelkiame į pakalžini-
mąsias socialinę grupę, buvamus. Neįsiskirkim

visų aplinkos galima daryti išvadą, jog jie neturi
naujų naujaučių moralinių atsakymų - manę.
Jau XVIII amžiuje lietuviško žodžio pradininkas
Kristoforas Donelaitis savo epineje dildosetinėje
poemė „Metai“ išskenta glintojį naujų žarbos
 bei artimųosių. Poeti ir fesingai gveranties
būnas autorius pagerbia vadindamas „viežlybėsias“,
o netikėlius, fenginius įeinaudotai vadina
„naujų dėliais“. „Viežlybėjų“ būtybės - naujai
iš lauko daryti! Kelurios poemos dalys para-
koja apie nirtengus rečiausius darybus. Gveriantis bu-
davomeneje matomas iš aprašomybės ištekėj viy dat-
by: Šienapjūtės iš mėslavčio. „Tuo laukui kaip švar-
delys kribzdėti pagav, / Ir gypadowai su bernais
šienaudanui spardės.“ Cita poeja matomas „viežlybėm“,

✓ Kolektyvus pareigų atlikimas. Nebauja žemė tampa
lyg audeklių tvarkomi naujai, o uocių prižiūrėti atsianda
gveriant bendromeneje. Gveriančių aplinkos žmonės iš
siandiečių žmogų neikt. Bendrysčių tampa atsama,

✓ arčiniųjų telia savi nuo savo savo eiga, neleidžia pa-
tirti. Naujokų kryptys gretimiai išnisi tetos visuomenėje.

✓ Iš dalies teisės iš til, kurių manu, jog svabodaus
tevešti viltų žmogų, kurių besigaliuoti mylės, tačiau,

✓ manu nemonome, svabodaus ypač kaip ypač, lant-
vė iš bendrysčių. Taigi, noreikinė atsama, ūklai-
kiui žmogui garsintuojanti klangeris iš slaugos,

✓ ypač naujai.

✓ 2. Paveikus saulėliai ne gauna siandiečių žmogų
ypač veikalingi kaip oras. Pavasario paukštai,
visatos šiluma, kudrus lintonas, žiemos zožtingis

subtelia žerlinius, bet labai norkus potyruis, kurie
 motyvuoja keistis. Pasak žymaus sentimentalo
 Apūstolo epocios magystrojo Žano Žano Riso
 ūchambaus pasakio „Atgal į gamtą“, galima teigti,
 jog pati rūsi am vė pereinamą tradicijiam emo-
 gūi reikia atsigreiti į gamtą, nes tai yra na-
 turales energijos šaltinis. Tiesa, reikia nepamiršti,
 kad gyvenantys greitai kintančiamose XIX amžinėje,
 tad visiškas assevertimas į gamtą ūchamba Uto-10
 piškai. Gyvenimą transporto ženjė, virtualus pasau-
 lis žmogų padarei visiškai apatinis. Tingimo
 problema ^{ruske} aplinkos ir didelėje baroliunti būrys
 poemijoje „Mebrai“. Autorius K. Donelaičio minuto pa-
 salotoje pabramas vairas apie „menaudėj“ kunkių
 suprantaunes iš Šiauliu. Kaimo saltynių Pušynas
 kūsciai smekia slunkę: „Eik, - tare, - ūdubali! /
 kur ūdubaliai pasilinksmėn. / Juk tui sū savo
 manait, manet ūdineklans / Šau iš mums,
 liečiuninkams, padaži dangu gėlos.“ Iš senumo
 žodžių galime suprasti, jog XVIII amžiaus lietuvių
 svabū monarinių atrama buvo darbas gamtoje.
 Darbo ir gamtos harmonija reikalinga ir
 nūčiuos klaudijų amžiumi ūmegui. Anglija ir
 gryniųjų gali užgragiinti dvarus reamuję,
 polisi, stipriukė. Naujiam žmogulieti individuali
 būtina gyventi karmuoję m žamta V
 XVII amžiaus poetas Motiejus Barnevėras
 karbėvijus užfraciųj rasa dovo gamtoje. Poeto
 kuriamos eiles darbai siejantys arba
 dedikuojamos „Motinai gamtai!“ Karbėvijus

savo odėje „Pop“ rašo: „Drąsos juk es' pa-
priarty poetry / te palydovas!“ Taigi, galima
teigt, kad karmelinių žinėjimai su
gamtą yra moralinė atsakna, kuri moty-
vuoja, teikia energiją šiuolaikiniams
žmogus.

Api�eulinant galima teigti, jog visiems
karmelinų gyvenimo pagindai: Pagrindai yra
kaip moralinės atsaknos / 50%/, nuo kurių
pravada buvo, o bendroji atveju –
gyvenimas. Išaugimo ir remybės jausmą
gali ištikinti gyvenimas daminose na-
ruose. Motyvatijos, energijos šaukimas
žmogui supertekia gamta, liečiant ab-
solutais pariteninius – savirealizacijos –
keilus nederinti siuos du dalyus.
Taigi, šiuolaikiniam žmogui reikalinga
karmelinių žinėjimų yra gamtos atsakna, kuri atveria
keilus gyventi.

5532. 4,4.8, 5,7 : 6,6 = 7,7